

Formanden:

Hvorfra er citatet?

Poul Schlüter (KF):

Citatet var Berlingske Tidendes overskrift dagen efter de to regeringspartiers forlig. Nå, også her kom der jo en nøgtern vurdering frem næste dag.

Udenrigsministeren havde et lille guldkorn på regeringens pressekonference. Udenrigsministeren sagde: venstre har sandelig ikke under forhandlingerne repræsenteret arbejds-giverne. Nej, det tør siges!

De blev sat ud af spillet, da statsministe-ren lagde strategien bag LO-skitsen. De blev behandlet unfair af regeringen til det sidste. Jeg tænker på, at naturligvis fik LO lovfor-slagene et døgn for arbejdsgiverne. Så ar-rogant behandler regeringens to partier nu den ene af arbejdsmarkedets ansvarlige parter.

Nu siger man åbent – det blev sagt direkte i den tale, som blev holdt af forrige taler – at der gennemføres en ordning, som er for dyr. »Men«, tilføjede venstres ordfører med en supersmart undskyldning, »hvis ikke venstre havde fulgt trop med socialdemokratiet, så havde andre nok gennemført en endnu dyre-re løsning.« Det synes jeg er den dårligste undskyldning, jeg nogen sinde har hørt for en forkert politik. Den er også et falsum. Det skal ikke være nogen hemmelighed hvorfor. I sidste uge opsøgte jeg venstres ledelse, og jeg sagde: »Der er ingen grund til, at vi går fejl af hinanden; hvad venstre siger nej til, siger det konservative folkeparti også nej til.« For-målet med min henvendelse var naturligvis at låne venstre mit partis kræfter under for-handlingerne. Det førte ikke til noget.

Man må selvfølgelig spørge i dag, om der kommer mere til efteråret. Hvad med be-skæftigelsesfonden, som skal beslægtede de 10 mia kr., der ligger i ATP? Er den taget af bordet, eller er den, som det hedder i over-enskomstsproget, blot lagt til side? Jeg tror det sidste, og derfor er det mig magtpålig-gende at takke arbejdsministeren, der har erkendt, at om denne sag foreligger der et forlig mellem augustforligets 5 partier, og de må forhandle en løsning. Derfor er det altså uden betydning, om venstre i denne sag bø-jer sig eller ej. Der er sikkerhed i denne sag både med livrem og med-seler.

Hvad kommer der mere til efteråret? Kommer der skatteforhøjelser og afgiftsfor-højelser? Kommer der rentestigning? Har regeringen mon læst Nationalbankens beret-ning, som desværre først måtte offentliggøres den 20. marts? Her hedder det ganske klart, at uden en langt strammere indkomstpølitik og et lavere underskud i statsfinanserne vil det være fuldstændig umuligt at skaffe en lavere rente. Kommer der mon nu ikke en stigende rente?

Må jeg spørge i den forbindelse: er det rigtigt, at man skal fortolke avancestoppet således, at ikke engang stigende renteudgifter vil kunne indregnes i priserne?

Vi mangler stadig ganske den stramme indkomstpølitik, der lægger vægten på real-lønnen eller på den disponible nettoløn. Venstres tidligere leder, Poul Hartling, forelagde engang en stram indkomstpølitik med hen-blik på at udskrive et valg. Venstres nye le-der accepterer nu en slap indkomstpølitik for at undgå et valg. Jeg har tænkt meget over de sidste dage, hvem af dem der mon hand-lede mest forkert. Det er sandelig meget svært at afgøre. Jeg kan ikke. Men i begge tilfælde blev problemerne ikke løst, og det bliver langt sværere nu at skulle prøve sene-re.

Hvad er der tilbage af regeringens politik? Ja, der er måske værdistigningsafgiften, men det må jeg da også sætte et spørgsmålstegn ved. Jeg vil rette det spørgsmål til skatte- og afgiftsministeren, om ikke det har sin betyd-ning, at det udtrykkelige i Marienborgaftalen blev formuleret således, at hvis vi får en stram indkomstpølitik, så skal vi også have værdistigningsafgiften. Nu får vi altså ikke den stramme indkomstpølitik, men betyder det så ikke, at venstre med rette kan føle sig frigtjort for forpligtelsen til at gennemføre værdistigningsafgiften sammen med socialde-mokratiet? Hvis venstre måtte nå til den op-fattelse, skal man få mit partis fulde støtte.

De offentligt ansatte og funktionærerne synes jeg nok har fået en dårlig behandling. Regeringen giver LO særbehandling, men på bekostning af funktionærer og tjenestemænd. Socialdemokratiet har sammen med venstre i denne overenskomstsituation sat skel i be-folkningen. På mange områder bliver der i realiteten frit løb for lønglidning. Intet un-der, at LO er tilfreds. Men LOs modpart har man overhovedet ikke lyttet til, selv om den